

25 Σεπτεμβρίου, 1989

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ ΛΤΔ.,

Αιτητές.

v.

ΔΗΜΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 942/87)

5 Δήμοι — Σκυβάλα — Τέλη Σκυβάλων — Ανταποδοτικά τέλη — Μη χρήση της σχετικής υπηρεσίας — Δεν εξαλείφει υποχρέωση καταβολής τελών — Ο Περί Δήμων Νόμος, 1985 (Ν.111/85), άρθρο 84 και Δημοτικοί Κανονισμοί Λεμεσού, 1965 (Κ.Δ.Π. 326/65), Καν. 101 & 102 — Δέουσα έρευνα, προ της επιβολής του τέλους — Βάρος αποδείξεως ότι δεν έγινε — Βαρύνει Αιτούντα.

10 Αιτιολογία διοικητικής πράξεως — Τι αποτελεί ικανοποιητική αιτιολογία — Θέμα βαθμού, που εξαρτάται από τα γεγονότα κάθε υπόθεσης — Δεν αναμένεται από Δήμο λεπτομερής αιτιολογία αποφάσεως καθορισμού τέλους σκυβάλων.

15 Αίτηση Ακυρώσεως — Αόριστοι ισχυρισμοί — Πρακτική — Σκυβάλα — Τέλη σκυβάλων — Δημοτικοί Κανονισμοί Λεμεσού, 1965 (Κ.Δ.Π. 326/65), Καν.9, όπως τροποποιήθηκε από την Κ.Δ.Π. 43/87 — Ισχυρισμός για αυθαίρετη κατάταξη υποστατικών — Επειδή προβλήθηκε κατά τρόπο γενικό και αόριστο δεν μπορεί να γίνει δεκτός.

20 Η Αιτούσα είχε άδεια από τον Δήμο Λεμεσού να μετακινεί η ίδια τα υπολείμματα του εργοστασίου της αλλά, όπως το Δικαστήριο έκρινε, η άδεια δεν περιελάμβανε τα κανονικά σκυβάλα του εργοστασίου, τα οποία, όμως, εν πάση περιπτώσει, μετακινούσε και απέρριπτε στον τόπο απορρίψεως η ίδια η Αιτούσα, η οποία, έτσι, στην πράξη δεν χρησιμο-

ποιούσε την σχετική Δημοτική υπηρεσία.

Η παρούσα Αίτηση Ακυρώσεως στρέφεται κατά της αποφάσεως επιβολής στην Αιτούσα τέλους σκυβάλων.

5

Οι νομιζές αργές, που ανέλυσε το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την Αίτηση Ακυρώσεως, φαίνονται στα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα.

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται. Ουδεμία διαταγή για έξοδα.

10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Κυριακίδης και Υιοί v. Δήμου Λεμεσού (1985) 3 Α.Α.Δ. 607,

15

Παπάς v. Συμβουλίου Βελτιώσεως Κακοπετριάς (1989) 3 Α.Α.Δ. 322,

M. J. Louisides & Sons Ltd v. Municipality of Limassol (1988) 3 C.L.R. 1017.

20

Kalavazides Andreas Ltd v. Municipality of Limassol (1988) 3 C.L.R. 1012.

Προσφυγή.

25

Προσφυγή εναντίον της επιβολής τέλους σκυβάλων για το 1987 για τα υποστατικά των αιτητών στη Λεμεσό.

Γ. Καχογιάννης, για τους Αιτητές.

30

Γ. Ποταμίτης, για τον Καθ' ού η αίτηση.

Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή αυτή η αιτήτρια εταιρεία ζητά τις πιο κάτω θεράπειες:

35

“(α) Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η επιβολή τέλους σκυβάλων για τη χρονιά 1987 για τα υποστατικά των Αιτητών στη Λεμεσό για τα ποσά: (α) Λ.Κ.160.00 για το υποστατικό στην οδό Ευρώτα, (β) Λ.Κ.40.00 για το υποστατικό στη οδό Λεοντίου Α' 16, LEONTIOU CENTER BLOCK B και (γ) Λ.Κ. 500.000 για το υπο-

40

στατικό στην οδό Γαλιλαίου με αποφάσεις και/ή ειδοποιήσεις του Καθ' ου η Αίτηση όλες ημερομηνίας 7.9.1987 είναι άκυρες και εστερημένες οποιουδήποτε αποτελέσματος ως αντίθετες προς τας προνοίας του νόμου, του Συντάγματος καθώς και της συναφούς Νομολογίας και διοικητικής Πρακτικής.

(β) Οι πιο πάνω αποφάσεις είναι άκυρες και εστερημένες οποιουδήποτε εννόμου αποτελέσματος καθότι ο Καθ' ου η Αίτηση κατά τη λήψη των προσβαλλόμενων αποφάσεων τελούσε σε πλάνη περί τα πράγματα και/ή νομική πλάνη αναφορικά με τον χαρακτήρα του επιβληθέντος τέλους και τις προϋποθέσεις και όρους επιβολής του.

(γ) Οι πιο πάνω αποφάσεις είναι άκυρες και εστερημένες οποιουδήποτε εννόμου αποτελέσματος καθότι αναιτιολόγητες και/ή εβασίσθησαν σε αβάσιμα και/ή ανύπαρκτα και/ή παράλογα κριτήρια.”

Οι αιτητές είναι εταιρεία περιορισμένης ευθύνης δεόντως εγγεγραμμένη στην Κύπρο με έδρα τη Λεμεσό και διεξάγουν την επιχείρηση των εργολάβων οικοδομών και άλλων κατασκευαστικών έργων.

Ο Καθ' ου η αίτηση Δήμος Λεμεσού, που θα αναφέρεται πιο κάτω σαν ο Δήμος, με ειδοποίησή του ημερομηνίας 7 Σεπτεμβρίου 1987, επέβαλε τέλος αποκομιδής σκυβάλων (που αναφέρονται στις ειδοποιήσεις αυτές ως φόρος σκυβάλων), για τη χρονιά 1987 για τα υποστατικά τα οποία οι αιτητές διαθέτουν στη Λεμεσό (Τεκμήρια “1”, “2”, και “3”).

Οι αιτητές εκτός από τα γραφεία τα οποία διαθέτουν στην οδό Ευρώτα 6, όπου είναι και το κύριο γραφείο της εταιρείας, για τους σκοπούς διεξαγωγής των εργασιών τους διαθέτουν διάφορους χώρους ως εξής:

(α) Για το χώρο που ευρίσκονται οι εγκαταστάσεις προκατασκευασμένου σκυροδέματος, η Αποθήκη και τα Κεντρικά Γραφεία επιβλήθηκε φόρος Α.Κ.160 (Τεκμήριο “1”).

(β) Για το χώρο που ευρίσκονται τα εργοτάξια Ξυλουργείο,

Υδραυλικό εργαστήριο και Γκαράζ επιβλήθηκε φόρος, Λ.Κ.500 (Τεκμήριο "2").

(γ) Για το προσωρινό διαμέρισμα στην οδό Λεοντίου Α' 175, επιβλήθηκε φόρος Λ.Κ.40 (Τεκμήριο "3"). 5

Οι αιτητές για σκοπούς απόρριψης των αγρήστων υπολειμμάτων των εργασιών τους χρησιμοποιούν το σκυβαλότοπο και/ή τον χώρο σκυβάλων του Δήμου Λεμεσού για τη χρήση του οποίου επιβλήθηκε το ειδικό τέλος του Δήμου που ανέρχεται στο ποσό των Λ.Κ.85 όπως φαίνεται στην ειδοποίηση του Δήμου, με ημερομηνία 8 Σεπτεμβρίου 1987, (Τεκμήριο "4"). Ο Δήμος δέχτηκε στην πραγματικότητα την παράκληση των αιτητών μια και τα σκύβαλα αυτά που μεταφέρουν οι αιτητές ήταν τέτοια που δεν μπορούν να μεταφερθούν με Δημοτικά σκυβαλοχήματα και κατά τον ισχυρισμό του Δήμου δεν εμπίπτουν στους ορισμούς "σκύβαλα" του Περί Δήμου Νόμου 1985 (Αρ. 111 του 1985) και των Κανονισμών. 10 15

Είναι ο ισχυρισμός των αιτητών ότι ο καθ' ου η αίτηση ενήργησε κατά προφανή νομική πλάνη αναφορικά με το χαρακτήρα του επιβληθέντος "φόρου" και τις προϋποθέσεις και όρους επιβολής του οπότεν λανθασμένα το ποσό που επιβλήθηκε στους αιτητές χαρακτηρίζεται ως φόρος, γιατί στη πραγματικότητα αποτελεί τέλος και μάλιστα ανταποδοτικό. Παραγνώρισε έτσι τη φύση, χαρακτήρα, νόμιμες προϋποθέσεις και κριτήρια επιβολής ανταποδοτικού τέλους και ενήργησε κατά προφανή πλάνη περί το Νόμο. Για το χαρακτηρισμό του επιβληθέντος ποσού ως ανταποδοτικού τέλους έγινε παραπομπή στον Κυριακόπουλο, Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο, Γ', Ειδικό Μέρος, έκδοση 1962 στη σελίδα 354. 20 25 30

Όπως ισχυρίστηκαν οι αιτητές, εφόσον ουδεμία υπηρεσία προσφέρεται σ' αυτούς από το Δήμο σχετικά με τη συλλογή σκυβάλων μια και οι αιτητές μεταφέρουν οι ίδιοι τα σκύβαλά τους, ουδεμία υποχρέωση προκύπτει για την καταβολή οποιουδήποτε τέλους. 35

Είναι αντίθετα ο ισχυρισμός του καθ' ου η αίτηση Δήμου, ότι έστω και αν τα οχήματα των αιτητών μεταφέρουν μαζί με τα άχρηστα υπολείμματα των εργασιών τους και κανονικά σκύβαλα, αυτό δεν απαλλάσσει τους αιτητές από την υποχρέ- 40

ωση πληρωμής τέλους σκυβάλων εφόσον ο Νόμος ανέθεσε στους Δήμους το έργο αυτής της μεταφοράς και εφόσον ο Δήμος είναι πάντοτε έτοιμος και πρόθυμος να τα μεταφέρει. Η επιβολή τέλους ή φόρου σκυβάλων δεν προϋποθέτει χρήση των υπηρεσιών για τις οποίες επιβάλλεται και είναι υποχρεωτική ανεξάρτητα από τη χρησιμοποίησή τους από το φορολογούμενο ή όχι ή από τη μη ικανοποιητική εκτέλεση των υπηρεσιών.

10 Αναφέρθηκε προς τούτο στα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου Επικρατείας 1929-1959 όπου αναφέρεται στην σελίδα 152: "...το κατά το άρθρο 21 του ν.δ. 3033/54 τέλος καθαριότητας είναι ανταποδοτικών: 1041 (57). Αλλ' η καταβολή του τελευταίου τούτου είναι υποχρεωτική ανεξαρτήτως της υπό του υποχρέου χρησιμοποίησής της παρεχομένης υπηρεσίας ή της πλημμελούς αυτής ασκήσεως: 876(56)."

20 Κατά πρώτον στις σχετικές ειδοποιήσεις που στάλησαν στους αιτητές από τον καθ' ου η αίτηση το ποσό που επιβλήθηκε στους αιτητές χαρακτηρίζεται ως "τέλος" και ουδεμία αναφορά γίνεται στη λέξη "φόρος".

25 Αναμφίβολα όπως κατέληξε στο συμπέρασμα και το Δικαστήριο στην υπόθεση *Κυριαζίδης και Υιοί ν. Δήμου Λεμεσού* (1985) 3 Α.Α.Δ. 607 τα τέλη σκυβάλων αποτελούν ανταποδοτικό τέλος και όχι φορολογία. Αναφέρεται σχετικά στη σελίδα 624.

30 "In the light of the above quotation, I have come to the conclusion that the charges imposed by the respondents cannot be held to be a "tax" but that they are "fees" which must be co-related to the costs incurred in rendering the services for the collection of the refuse.

35 Removal of refuse from premises in a town is a service rendered in the interest of public health for which the authority having the duty to provide for such service must be indemnified for doing so, or be able by charging the townsmen with a fee to cover the costs of rendering such service. The fee, however, which an authority can assess on the townsmen for services so rendered cannot be an arbitrary one, nor can it be imposed as if it is a "tax".

In Greece, in similar cases, criteria are set for imposing such kind of fees. They are, amongst others, the area of the premises served, the number of personnel employed there, the volume of refuse collected etc.”

5

Βλέπε επίσης *Αριστείδης Παπάς ν. Συμβουλίου Βελτιώσεως Κακοπετριάς* (1989) 3 Α.Α.Δ. 322.

Το άρθρο 84 του περί Δήμων Νόμου 1985 (Νόμος Αρ. 111 του 1985) που καθορίζει τα καθήκοντα του Συμβουλίου προνοεί στην παράγραφο (ζ) αυτού τα ακόλουθα:

10

“84. Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου και οιοιδήποτε ετέρου εκάστοτε εν ισχύι νόμου, το συμβούλιον θα εκτελή, εν τω μέτρω των οικονομικών δυνατοτήτων του δήμου, εντός των δημοτικών ορίων πάντα η οιαδήποτε των ακολούθων καθιγόντων, ήτοι -

15

(ζ) θα προνοή διά την καθαριότητα και υγιεινήν κατάστασιν του δήμου, διά την συλλογήν, αποκοδιμήν, διάθεσιν και επεξεργασίαν των σκυβάλων, θα ελέγγη και παρεμποδίξη την συσσώρευσιν σκυβάλων εις οιοιδήποτε δημόσιον ή ιδιωτικόν υποστατικόν ή χώρον, θα προμηθεύει και διατηρή εις υγιεινήν κατάστασιν δημόσια σκυβαλοδοχεία ή άλλα δοχεία ή χώρους διά προσωρινήν εναπόθεσιν και αποκομιδήν σκυβάλων, και θα προνοή διά την λήψιν παντός μέτρου αναγκαίου διά την εξάλειψιν και μετακίνησιν οιασδήποτε ακαθαρσίας ή απορριμμάτων και διά την περιστολήν οιασδήποτε ογληρίας.”

20

25

30

Οι δε κανονισμοί 101 και 102 των Δημοτικών Κανονισμών Λεμεσού 1965 ΚΔΠ 326/65 που περιέχονται στο Παράρτημα Τρίτο της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας ημερομηνίας 3 Ιουνίου 1965 προνοούν ως ακολούθως:

35

“101. Όλα τα τοιαύτα σκύβαλα δέον να συλλέγονται και απομακρύνωνται εξ όλων των τοιούτων υποστατικών υπό προσωπών διοριζομένων από καιρού εις καιρόν διά τον σκοπόν τούτον υπό του Συμβουλίου και μεταξύ των ωρών και κατά την διάρκειαν των περιόδων τας οποίας δύναται να καθορίξη ο Δήμαρχος από καιρού εις καιρόν και να καθιστά γνω-

40

5 στάς διά δημοσίας γνωστοποιήσεως. Όλα τα τοιαύτα σκύβα-
λα δύνανται να εναποτίθενται ή εναποθηκεύωνται ή ρίπτω-
νται ή αφήνωνται υπό των προσώπων των διορισθέντων υπό
του Συμβουλίου εις τους τόπους τους ο Δήμαρχος δύναται να
καθορίξη από καιρού εις καιρόν και να καθιστά γνωστούς
δια δημοσίας γνωστοποιήσεως.”

10 102. Ουδείς δύναται να εναποθέτη, εναποθηκεύη, ρίπτη ή
τοποθετή οιαδήποτε σκύβαλα ή επιτρέπη ή συγκατατίθεται ή
ανέγεται ή ενεργή ή προξενή ή προκαλή την εναπόθεσιν, ενα-
ποθήκευσιν, απόρριμιν ή τοποθέτησιν οιωνήποτε σκυβάλων
επί οιοιδήποτε δημοσίου ή ιδιωτικού χώρου, εντός των δημο-
τικών ορίων. προτού εξασφαλισθή η άδεια του Δημοτικού
Συμβουλίου

15
20 Είναι φανερό λοιπόν από τις πρόνοιες του Νόμου και των
κανονισμών και ιδιαίτερα του κανονισμού 102, ότι η μεταφο-
ρά σκυβάλων στους καθορισμένους χώρους σκυβάλων από
οποιονδήποτε άλλο εκτός από το Συμβούλιο, προϋποθέτει
εξασφάλιση της σχετικής άδειας του Συμβουλίου.

25 Στην προκειμένη περίπτωση είναι παραδεκτό και από τις
δυο πλευρές ότι οι αιτητές εξασφάλισαν άδεια μεταφοράς των
αχρήστων υπολειμμάτων των εργασιών τους. Είναι όμως ο
ισχυρισμός του καθ' ου η αίτηση 2 όπως αναφέρεται και στην
30 ένορχο δήλωση ημερομηνίας 10 Οκτωβρίου 1988 που καταχω-
ρήθηκε εκ μέρους του Δήμου ότι οι αιτητές παραβαίνοντας την
πιο πάνω διευθέτηση και παρανομώντας μεταφέρουν οι ίδιοι
και τοποθετούν στο δημοτικό σκυβαλότοπο εκτός από τα
άχρηστα υπολείμματα και τα συνηθισμένα σκύβαλα τα οποία
μόνο ο Δήμος έχει δικαίωμα να μεταφέρει.

35 Σε ένορχο δήλωση εκ μέρους των αιτητών ημερομηνίας 15
Νοεμβρίου 1988 αναφέρεται ότι τα υποστατικά της εταιρείας
είναι περιφραγμένα και κλειστά και επομένως τα οχήματα του
Δήμου ουδέποτε παραλαμβάνουν οποιαδήποτε σκύβαλα από
τους χώρους αυτούς.

40 Αναφορικά δε με το πιο πάνω θέμα αναφέρονται στην γρα-
πτή αγόρευση των αιτητών τα ακόλουθα: “Είναι αστείος ο
ισχυρισμός ότι ο Δήμος επέτρεψε στους Αιτητές να μεταφέ-
ρουν μόνο “ιδιαιτέρα σκύβαλα” που δήθεν δεν εμπίπτουν στον

περί Δήμων Νόμο ενώ τα υπόλοιπα σκύβαλα θα έπρεπε να μαζεύονται από τα αυτοκίνητα του Δήμου.

Από την ώρα που ο Δήμος γνώριζε ότι τα σκύβαλα των Αιτητών τοποθετούνται σε "SKIP" και μεταφέρονται με αυτοκίνητα των Αιτητών στο Δημοτικό σκυβαλότοπο έναντι ενοικίου, ο Δήμος γνώριζε ότι απαλλάσσεται από οποιαδήποτε υποχρέωση να μεταφέρει σκύβαλα των αιτητών. Εν πάση δε περιπτώσει από την ίδια την πραγματικότητα ο Δήμος γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει μέσω των υπαλλήλων και/ή αντιπροσώπων του ότι ουδέποτε μεταφέροντο με τα αυτοκίνητα του Δήμου οποιαδήποτε σκύβαλα των Αιτητών εκτός μόνο για την περίπτωση του διαμερισματος στην οδό Λεοντίου Α. 175 για το οποίο επιβλήθηκε τέλος Λ.Κ. 40.00 (το οποίο ποσό οι Αιτητές είναι διατεθειμένοι να πληρώσουν)."

Ενόψει των πιο πάνω θεωρώ ότι οι αιτητές δεν απέδειξαν ότι πέραν της άδειας για μεταφορά των αγρήστων υπολειμμάτων των εργασιών τους είχαν ειδική άδεια για τη μεταφορά από τους ίδιους και των συνηθισμένων σκυβάλων τους επίσης, οπότεν και ο καθ' ου η αίτηση ορθά επέβαλε σ' αυτούς τέλος σκυβάλων.

Είναι επίσης ο ισχυρισμός των αιτητών ότι από τη φύση και το χαρακτήρα του επιβληθέντος ποσού σαν ανταποδοτικού τέλους ο καθ' ου η αίτηση είχε υποχρέωση και καθήκον να προβεί στην εξέταση και κατάλληλη διερεύνηση της περίπτωσης και των γεγονότων του κάθε δημότη, ξεχωριστά και ειδικότερα του ύψους και της έκτασης των προσφερομένων υπηρεσιών και να προβεί στη θέσπιση αντιζημιωτικών κριτηρίων ή προϋποθέσεων ή προσήκοντος μέτρου ή αναλογίας. Παρέλειψε όμως να προβεί στη δέουσα κάτω από τις περιστάσεις έρευνα για την εξακρίβωση των πραγματικών γεγονότων και στοιχείων της περίπτωσης ενός εκάστου των υποστατικών των αιτητών. Ενήργησε έτσι κάτω από πραγματική πλάνη γιατί λανθασμένα θεώρησε ότι οι αιτητές έκαναν χρήση των υπηρεσιών του Δήμου για όλα τα υποστατικά τους. Αναφέρθηκε προς τούτο στην υπόθεση **Κυριαζίδης** (πιο πάνω) στην σελίδα 624.

Όπως αναφέρθηκε πιο πάνω το γεγονός ότι η αιτήτρια εταιρεία δεν έκανε χρήση των υπηρεσιών του Δήμου για συλλογή σκυβάλων δεν την απαλλάσσει από την υποχρέωση να καταβά-

λει τα νομοσιμμένα τέλη τα οποία καθορίζονται όπως αναφέρεται και στην ένορκη δήλωση του Δημοτικού Γραμματέα ημερομηνίας 14 Οκτωβρίου 1988 με βάση, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα κριτήρια: τον όγκο ή έκταση των υποστατικών, τον αριθμό του προσωπικού που εργάζεται σ' αυτά, την κατά προσέγγιση υπολογιζόμενη ποσότητα σκυβάλων που θα μπορούσαν να δημιουργηθούν και τις σχετικές δαπάνες του Δήμου για τη συλλογή, μεταφορά, απομάκρυνση, διάθεση και επεξεργασία των σκυβάλων.

10

Το βάρος της αποδείξεως ότι ο καθ' ου η αίτηση Δήμος παρέλειψε να προβεί στην δέουσα έρευνα βαρύνει τον αιτητή. Κανένα όμως στοιχείο δεν παρουσιάστηκε που να κλονίζει το τεκμήριο της νομιμότητας της διοικητικής πράξης. Αντίθετα ενόψει των γεγονότων ενώπιόν μου οι αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν ότι ο υπολογισμός του τέλους που τους επιβλήθηκε έγινε αυθαίρετα, χωρίς δέουσα έρευνα ή κάτω από πραγματική πλάνη και νοουμένου δε ότι μπορούσε ο Δήμος να επιβάλει σ' αυτούς την καταβολή τέλους μέχρι ΛΚ1.000.- κατ' έτος βάσει του κανονισμού 99(4)(ε) όπως τροποποιήθηκε από την ΚΔΠ 43/85 ενώ είχε επιβληθεί σ' αυτούς το ποσό των ΛΚ500.- που κατόπιν ενστάσεως και περαιτέρω έρευνας ελαττώθηκε σε ΛΚ400.-. Βλέπε *M. J. Louisides & Sons Ltd v. The Municipality of Limassol* (1988) 3 C.L.R. 1017, *Kalavazides Andreas Ltd v. The Municipality of Limassol* (1988) 3 C.L.R. 1012).

25

Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις ή αποφάσεις στερούνται οποιασδήποτε νόμιμης αιτιολογίας, η δε παράλειψη του καθ' ου η αίτηση Δήμου να παραθέσει οποιαδήποτε έγγραφα ή συγκεκριμένα στοιχεία και γεγονότα με βάση τα οποία κατέληξε στις επίδικες αποφάσεις στοιχειοθετεί παντελή έλλειψη αιτιολογίας, δεδομένου πως επιπρόσθετα υπάρχει πλήρης έλλειψη πρακτικών αναφορικά με την υπόθεση αυτή καθιστώντας έτσι αδύνατο το δικαστικό έλεγχο, σχετικό είναι το ακόλουθο απόσπασμα από την απόφαση *Louisides* (πιο πάνω) που αφορά την επιβολή τέλους σκυβάλων.

30

35

“What is due reasoning is a question of degree depending upon the nature of the decision concerned.

40

Having regard to the nature of the sub judice decision, it is not

expected from a Municipal Corporation to give very detailed reasoning for the determination of the fees payable for refuse collection.”

Τέλος είναι ο ισχυρισμός των αιτητών ότι ο κανονισμός 9 5
 όπως τροποποιήθηκε από την ΚΔΠ 43/87 και ειδικότερα η
 παράγραφος (4) αυτού ότι καθορίζει κατηγορίες ή/και χαρα-
 κτηρίζει τα υποστατικά είτε τα κατατάσσει σε τάξεις αυθαίρε-
 τες ή/και αόριστες, έχει προβληθεί γενικά και αόριστα χωρίς να 10
 γίνει αναφορά από τους αιτητές σε οποιοδήποτε πραγματικό
 γεγονός ή περιστατικό προς υποστήριξη του γι' αυτό και το
 δικαστήριο δεν μπορεί να τον αποδεχτεί.

Όμως αξίζει να αναφερθώ στην απόφαση του Συμβουλίου 15
 Επικρατείας Αρ. 481-2/1969 όπου αναφέρονται σχετικά τα
 ακόλουθα:

“Οι μεν ισχυρισμοί: ότι εκ της προσβαλλομένης αποφάσεως 20
 δεν προκύπτει ο τρόπος ερμηνείας και εφαρμογής των κειμέ-
 νων διατάξεων προς καθορισμόν του ποσού του τέλους, ότι
 διά της αποφάσεως δεν γίνεται μεία των ληφθέντων υπ’
 όψιν πραγματικών περιστατικών και ότι δι’ αυτής δεν καθο-
 ρίζονται οι συντελεσταί επιβολής του τέλους. ούτως αορί-
 στως προσβαλλόμενοι είναι ανεπίδεκτοι δικαστικής εκτιμήσε-
 ως· ο δε ισχυρισμός, καθ’ ον ο καθορισμός διαφόρων κριτη- 25
 ρίων επιβολής του τέλους, αναλόγως του προσώπου του
 φορολογουμένου και η παντελής έλλειψις αντικειμενικών
 κριτηρίων είναι ανεπίτρεπτος, είναι απορριπτέος ως αβάσι-
 μος· όντως, κατά τα κατ’ επανάληψιν, και προσφάτως, υπό 30
 του δικαστηρίου τούτου κριθέντα, (βλ. Β 2645) 1968, διά του
 νόμου δεν επιβάλλεται όπως το τέλος καθαριότητας και απο-
 κομιδής απορριμμάτων προσδιορίζεται υπό του δημοτικού ή
 κοινοτικού συμβουλίου επί τη βάση ωρισμένου κριτηρίου,
 του οποίου, ως εκ τούτου, η εκλογή απόκειται εις το δημοτι- 35
 κόν ή κοινοτικόν συμβούλιον, περιοριζόμενον μόνον υπό
 των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων του τέλους ως ανταπο-
 δοτικού και της, κατ’ ακολουθίαν, υποχρεώσεως όπως το
 κριτήριο, αποκώπων, σχετίζεται προς την παρεχομένην 40
 υπηρεσίαν, μή αποκλειόμενον πάντως όπως το τέλος ορισθή
 διάφορον κατά τας διαφόρους κατηγορίας ακινήτων, εν όψει
 της διαφόρου χρήσεως αυτών.”

Συνεπώς ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να απορριφθεί.

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

5

Η ειδική απόφαση επικυρώνεται. Κάτω από τις περιστάσεις όμως δε γίνεται οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

10

*Η προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.*